

KANSU GAVRÎ DÎVÂNİ'NIN İKİ NEŞRİ

Yakup KARASOY*

Two Editions of Kansu Gavri's Diwan

Abstract: In this article the two editions of Kansu Gavri's diwan are considered. In order to do this, texts are investigated critically. Also some misreadings are shown and correct ones are proposed. Finally these two editions are supposed useful and important for Turkish Literature researchers.

Keywords: Kansu Gavri, diwan, edition, Memluk.

Kansu Gavri (1440?-1516)'nin hayatının ilk dönemleri hakkında elimizde bir bilgi bulunmamaktadır. Gavri, ilerlemiş yaşına rağmen, halkın isteğiyle 1500 yılında Memlüklerin başına geçmiştir. O, Mısır hükümdarları içerisinde son Memlük sultانıdır.

Kendisi de güçlü bir şair olan Kansu Gavri zamanında, Memlük sarayı etrafında Anadolu Türkçesi ile şiirler yazan bir edebî muhit meydana gelmiş ve bu edebî çevre, sarayın himaye ve desteğiyle giderek genişlemiştir. Sultan Gavri'nin etrafında ve bu edebî muhitte gördüğümüz bazı şairler içinde Diyarbakırlı Şerîfî, Yaş Bek, İbrahim Gülsenî ve Nâsır gibi sanatkârlar önde gelirler.

Gavri hem Türkçe, hem Arapça, hem de Farsça şairler söylemiştir. Gavri'nin tam ve mürettebat bir Türkçe dîvânı tespit edilememiştir. Bilinen Türkçe şiirleri de, çeşitli eserler ve şiir mecmuaları içerisinde yer almaktadır. Söz konusu şairler ile ilgili iki neşir yapılmıştır. Bu yayınıları aşağıdaki şekilde inceleyebiliriz:

* Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

I. Mehmet Yalçın, *The Dîvân of Qânsûh Al-Ghûrî*, Bilimsel Akademik Yayınlar, İstanbul, 2002, 163 + [40]= 203 s.

Önsözünde Prof. Annemarie Schimmel, Prof. Richard Nelson Frye, Prof. Omeljan Pritsak'ın danışmanlıklarında Harvard Üniversitesi'nde yapıldığı belirtilen bu çalışma, Dr. Fikret Turan'ın editörlüğünde yayınlanmıştır.

Kitabın “Giriş” kısmında Memlük tarihi ile ilgili genel bir bilgi verilmiştir. Üç bölümden oluşan kitabın birinci bölümünde Memlükler ve Gavrî'nin yaşadığı dönemde durulduktan sonra, onun hayatı, sultanlığı, siyaseti ve şairliği anlatılmıştır.

İkinci bölümde yazma metin tanıtılmaya çalışılmış, şekil ve muhteva açısından incelenmiştir.

Üçüncü bölüm şiirlerin transkripsiyonu ve İngilizce'ye çevirisinden oluşmaktadır. Çevirinin ardından geniş bir bibliyografi verilmiştir. Kitabın sonunda metnin tipkibasımı yer almaktadır.

Edebiyat ağırlıklı olan bu çalışmanın Dîvân Edebiyatındaki mazmunlar dikkate alındığında, İngilizce'ye nasıl tercüme edildiği ayrı bir inceleme konusudur. Bizim burada üzerinde durduğumuz hususlar daha çok metnin okunuşu ile ilgilidir. Bunları şöyle maddelendirebiliriz:

I. Metnin her yerinde şairin mahlesi “Gavrî” şeklinde geçmesine rağmen, kitabın üzerinde bu isim “Ghûrî” şeklindedir. Burada eserin adındaki “Ghûrî”, “Gavrî” olarak düzeltilmelidir.

II. Bu yayına sözlük eklenmelidir.

III. Metinde çok fazla transkripsiyon hatası yapılmıştır: 5b/11b *havrâ* → *ḥavrâ*, 11a/1a *kürsi* → *kürsî*, 15b/12b *ruḥuṇa* → *ruḥūna*, 19a/14b *tutğıl* → *tutğıl...* gibi. Eser yeniden ele alınarak, anlamı da etkileyen bu transkripsiyon yanlışları düzeltilmelidir.

IV. Metin okunurken yapılan yanlışları şu şekilde maddelendirebiliriz:

1) Vezin ve anlam ile ilgili yanlışlar:

a) ismîni (6a/14b), bîrisi (13b/8a), mälûnî (14a/1a), yüzlülerün (28a/3a), ayağuna (47b/4b), yâzuqlu (12a/6a), hâqânuñ (69a/2a), tüt (78b/2a), ayâguñ (87b/4a), utânur (87b/6a) kelimelerinde olduğu gibi Türkçe kelime ve eklerle uzunluk işaretini konmuştur. Bu kelimeler ‘ismini, birisi, mälûnî, yüzlülerün, ayağuna, yazuqlu, hâqânuñ, tut, ayağuñ, utanur’ şeklinde düzeltilmelidir. Vezin gereği de olsa Türkçe kelimelere uzunluk işaretini konulmamalıdır.

b) 14a/1b'de

Gel vérme göññil eline bu Dimne müşâlüñ

misrai yanlış okunmuş ve İngilizce çevirisinde Kelile ve Dimne'ye gönderme yapılarak açıklanmıştır. Oysa misra

'Gel virme göñül alına bu dimne müşälüñ'

şeklinde okunmalıdır. Al "hile", dimne "tilki" demektir. Aynı şekilde, 47a/3a'da *vasl-i sineñ* şeklinde okunan ibarenin, 'vaşl-ı sinüñ' şeklinde okunması gerekdir. Sin "mezar" anlamına gelmektedir. Aynı hata, 47b/4a'da *sîneme* kelimesinde de yapılmıştır. Bu kelime 'sinüme' şeklinde düzeltilmelidir.

c) 14a/2b'deki kelimeyi yazma metne göre *mâluñ* şeklinde okumak doğru görünse de anlam, vezin ve kafiye gereği 'me'âlüñ' şeklinde metin tamiri yapılabilir.

ç) 59a/5a'da *iñler* şeklindeki kelime vezin gereği 'iñiler' şeklinde okunmalıdır.

d) 29b/8b'deki *ki i^ctibär* ve 81. sayfada 44a/2b'deki *ki ol* kelimeleri, vezin gereği 'k' i^ctibär, k'ol' şeklinde yazılmalıdır.

e) 27a/2a'da *qılma* kelimesinden sonra metin tamiri gerekmektedir. Gazelin tamamı dikkate alınınca vezin gereği bu kelime 'kılma [sen]' şeklinde tamir edilebilir.

f) 15a/10a'da *kim-idügin[i]* şeklindeki kelimede gereksiz bir tamir yapılmıştır. -n eki zaten yükleme hali eki olduğu için, ardından bir de -[i] eklemek anlam ve vezin gereği yanlıştır. Kelime 'kim-idügin' şeklinde bırakılmalıdır.

g) 8a/11b'deki *yâti* kelimesi 'yatı' şeklinde düzeltilmelidir. Hazırlık anlamına gelen 'yat' kelimesi için Yalçın, İngilizce tercümeye 'yatak' anlamını vermiştir, düzeltilmelidir.

h) 9b/7a'da *sem<e>k-i semâdan* kelimesinde yapılan tamir, vezin gereği yanlıştır. Kelimenin 'semk-i semâdan' şeklinde yapılması uygundur.

1) 37a/4b'de *özene* şeklinde okunan kelime 'uzana' şeklinde düzeltilmelidir. Metnin İngilizce çeviri kısmında da özenmekle ilgili bir belirti yoktur.

i) 62b/3a'daki *şefatiniiñ* kelimesi, 'şefeteyniiñ' şeklinde okunmalıdır. Bu okuma hatası düzeltildiği takdirde, misrai vezne uydurmak için eklenen '[hem]' kelimesinin gereksiz olduğu görülecektir.

j) 69b/4b'de *qul* şeklinde okunan kelime anlam gereği 'kol' şeklinde okunmalıdır. Beyitte kuruyan 'kol' olmalıdır.

k) 71a/3a'da yazma metinde *gözdür* şeklinde yazılan kelime anlam ve vezin gereği 'gözidür' şeklinde tamir edilmesi gerekirken, yanlış olarak *göz[e]dür* şeklinde tamir edilmiştir.

1) 72b/3a'da *qīma* şeklinde okunan kelime 'kıyma' şeklinde okunmalıdır. Bu beyitte 'kıyma' kelimesi üç ayrı anlamda kullanılmıştır.

m) 22a/1a'da *esmā[yı] qīlān* şeklinde yapılan metin tamirine gerek yoktur. Mısra tamirsiz haliyle 'Şırr-ı tevhidi-çün esmā qīlān Allah'dur' şekli doğrudur.

n) 63. sayfadaki 10. şiirin vezni Müstef^cilün/ Mefā^cilün/ Müstef^cilün/ Mefā^cilün şeklinde yanlış bulunmuştur. Bu şiirin vezni Müfte^cilün/ Mefā^cilün Müfte^cilün şeklinde olmalıdır. 81. sayfadaki 29. şiirin vezni de yanlıştır. Mehmet Yalçın vezni, Mef^cülü/ Mefā^cilü/ Fe^cülün şeklinde bulmuştur. Oysa şiirin vezni Müstef^cilätün/ Müstef^cilätün' dür. 89. sayfadaki 42. şiirin vezni Fā^cilätii/ Fā^cilätii/ Fā^cilätü/ Fā^cilätü şeklinde yanlış bulunmuştur. Bu şiirin vezni 'Mütefā^cilün/ Fe^cülün/ Mütefā^cilün/ Fe^cülün' şeklinde olmalıdır. 95. sayfada 52. şiir ile 96. sayfadaki 53. şiirin vezni Fā^cilätün/ Mefā^cilün/ Fā^cilätün/ Mefā^cilün şeklinde yanlış olarak bulunmuştur. Bu şiirlerin vezni 'Müfte^cilün/ Mefā^cilün/ Müfte^cilün/ Mefā^cilün' şeklinde olmalıdır.

2) Kur'an'da geçen ayetler okunurken ayetlerin asılna sadık kalınmamış, ayetlerin yeri transkripsiyonlu metinde değil, İngilizce tercumesinde gösterilmiştir. Bu ayetlerin yerinin metinde gösterilmesi daha uygun olacaktır.

a) 3a/3a'daki *ilāhūn ve lā-sivā'* şeklinde okunan ve "Gayrısı olmayan bir ilâhtır" anlamına gelen Arapça ibare, 'ilâhün ve lā-sivâh' şeklinde okunmalıdır.

b) 8b/14b'de *ve'n-nār-i āti* şeklinde okunan ayet, 've'n-nāzī^cāti' şeklinde okunmalıdır.

c) 9b/9b'de *hulq-i azīm* şeklinde Farsça tamlama gibi okunan kelimeler Kalem Suresinin ayetidir. Dolayısıyla 'hulukin azīm' şeklinde okunmaları gereklidir.

ç) 23b/5a'da *āyet-i Tevbe* ibaresi yanlıştır. Doğrusu 'āyet-i tūbū'dur.

d) 41a/1b'de Yâsin suresinin *izām vahy-i remūm* şeklinde okunan ayeti, 'izāme vehiye ramim' şeklinde olmalıdır.

e) 58a/46'de geçen *süre-i seb^ca'l-mesānī* ibaresi ile fatiha suresindeki yedi ayete işaret edilmektedir. Ancak Yalçın, İngilizce tercümede bundan bahsetmemiştir ve bu mısrai, "Kuran size yedi bölümde geldi" şeklinde çevirmiştir.

f) 28a/4b'de *erniden* şeklinde okunan kelime, imlâ ve vezin gereği doğru olsa da, metin tamiri yapılp, kelimenin ayette olduğu gibi 'eriniden' şeklinde okunması daha uygundur.

g) Metnin tamamında şiirlerin başındaki bütün Arapça ibarelerde yanlış okumalar vardır. *izze* (7a/22a) şeklinde okunan kelime "azze" şeklinde okun-

malıdır. Aynı şekilde *fî na^ctil-nebiyyî ‘aleyhî’s-selâm* (12b/12a) şeklindeki ibare de *‘fî na^cti’n-nebî ‘aleyhi’s-selâm’* şeklinde okunmalıdır.

3) 19a/17a ile 19a/19b arasındaki üç beyit birbirine karışmıştır. Bu karışıklık, Mehmet Yalçın'ın 19a'daki derkenarda yazılan mîsrâdaki kafiyeyi dikkate almamasından kaynaklanmıştır. Beyitlerin metindeki şekli ile doğru dizilişi şöyledir:

Metindeki şekil	Doğru diziliş
<i>İlâhî safvet-i Âdem Haqı-çün</i>	<i>İlâhî şafvet-i Âdem hakıycıün</i>
<i>Necîyyu’llâh olan Nûhun ḥaqı-çün</i>	<i>Aña vicdân olan ol dem hakıycıün</i>
<i>Mesîha vîrilen rûhuñ ḥaqı-çün</i>	<i>Necîyu’llâh olan Nûh'uñ hakıycıün</i>
<i>Halîle vîrilen hullet haqı-çün</i>	<i>Mesîh'e virilen rûhuñ hakıycıün</i>
<i>Aña tâbi^f olan millet haqı-çün</i>	<i>Halil'e virilen hullet hakıycıün</i>
<i>Aña vicdân olan ol dem haqı-çün</i>	<i>Aña tâbi^f olan millet hakıycıün</i>

4) 74. sayfada 30a/33b arasında Ahmedî, Zarîfi, Nasîbî, Şeyhoğlu ve Salâhî'ye ait şiirlerin olduğu dipnotta belirtilmiş ancak, bu şiirler metin kısmına alınmamıştır. 80. sayfada 41b-42a'da Zarîfi ve Ahmedî'nin, 43a'da Yaşbeg'in, 81. sayfada 45a'da yine Yaşbeg'in, 82. sayfada 46a'da Hasanoğlu'nun, 87. sayfada 56a-57a'da Nâsîr ve Nesîmî'nin, 89. sayfada Katiboğlu ve Nîzâmî'nin, 94. sayfada 70a'da Yaşbeg'in, 95. sayfada 71b'da Zarîfi'nin şiirleri olduğu dipnotta belirtilmiş, ancak bu şiirler metin kısmına alınmamıştır.

5) 91. sayfada muhtemelen “Şeyhî fermâyed” başlığından hareketle, Orhan Yavuz'daki 46. şiir, burada metne dahil edilmemiş, şiirin Şeyhî'ye ait olduğu ile ilgili bir dipnot verilmiştir. Ancak;

*Ol deñlü cefâ çekdi ǵamuñdan dil-i Gavrî
Gören didi bu şabır-ıla Eyyüb olacakdur*

*Şeyhî sözine irse Gavrî^c aceb mi
Bu nazm-ı hasen belki hoş üslüb olacakdur*

beyitlerinde açık bir şekilde Gavrî, kendini Şeyhî ile kıyaslamaktadır. Şiir, Gavrî'ye aittir. Şeyhî (1371-1431) Gavrî'den önce yaşamıştır.

6) İmlâ ile ilgili yapılan yanlışlar:

a) *mu^cizât ile* (5b/8b), *hasret ile* (7b/4a), *oldürüür ise*, *Bü-Bekr içiün* (21a/3a) örneklerinde görüldüğü üzere ‘ile, için’ ve ‘ise, imiş, idi’ gibi i-fiilinin eklesiği açıkça görülen yerlerde i- fiili ayrı kelime gibi gösterilmiştir.

Bu kelimelerin ‘mu^cizatıyla, hasret-ile, öldürür-ise, Bū-Bekr-çün şeklinde yazılması gerekmektedir.

b) Metinde, *vāqyfṣyn* (9b/7b), *naqṣyna* (25b/2a), *vargyl* (55a/3a), *cāny* (33b/1b) örneklerinde olduğu gibi, zaman zaman ı harfi yerine y harfinin kullanıldığı görülmektedir. Bu ikiliğin düzeltilmesi, kelimelerin ‘vāqifṣin, naqṣına, vargıl, cāni’ şeklinde yazılması gereklidir.

c) Kelime içindeki hemzeler, Türkçeleşerek ‘y’ sesine dönüştür. Yalçın, bu tür kelimeleri metinde 19a/16a’dı ‘dāyim’, 25a/16a’dı ‘fāyide’ şeklinde aldığı halde, *dā’imā* (10b/6) kelimesinde bunu yapmamıştır. Bu ikiliğin düzeltilmesi gereklidir.

ç) Metin oluşturulurken ünlü uyumuna dikkat edilmemiştir. *ağlayuben* (11a/4a), *gedāyem* (18a/8a), *bī-nevāyem* (18a/8b), ‘ışqi-y-ile (22a/3a) örneklerindeki kelimelerin doğru şekilleri şöyle olmalıdır: ağlayuban, gedāyam, bī-nevāyam, ‘ışkı-y-ila.

d) Metinde -p zarf-füll eki, *açub* (11b/3a), *édiüb* (21a/4a), *görüb* (75b/9a) örneklerinde olduğu gibi -b olarak alınmıştır. Bunlar ‘açup, idüp, görüp’ şeklinde düzeltilmelidir.

e) 19a/17a-20b/29b varakları arasındaki şiirin “hakkı için” anlamındaki ‘ḥakīyün’ redifi, *ḥaqi-çün* “Allah için” şeklinde yanlış anlaşılmıştır. ḥ’nin küçük harfle yazılması gereklidir. Aynı durum 21a/1a-22a/10b varakları arasındaki şiir için de geçerlidir. 23b/4a’dı *Haq* söze şeklindeki yazılışın da ‘ḥak’ söze’ şeklinde düzeltilmesi lazımdır. 53b/3b’deki *Tañrı Haqı* ibaresinde de ‘ḥakı’ kelimesindeki ḥ’nin küçük harfle yazılması gereklidir. 27a/3b ve 27b/5b’deki *ḥudā* kelimelerinin ise ilk harfi küçük yazılmıştır. Bu kelimelerin ‘Ḥudā’ şeklinde büyük harfle yazılması gereklidir.

f) *ḡūrayı* (22b/7b), *ḡuṣayı* (29b/5a), *peymāneyi* (34a/5b) örneklerinde görülen şekilde yazılan kelimelerin ‘ḡuvre-i, ḡuṣṣa-i, peymāne-i’ şeklinde yazılması imlâ gereğidir.

g) 73b/4a’dı *ḥaddidir* şeklinde okunan kelime, ‘ḥaddi dir’ şeklinde düzeltilmelidir. 74a/2a’dı *ḥattuñadir* şeklinde okunan kelime de ‘ḥattuña dir’ şeklinde okunmalıdır. Bu devirde bildirme eki “-dur/-dür” dür.

h) 76a/10b’de *ḥurṣid-i felek* şeklindeki tamlama yanlıştır. Bunun ‘Ḥurṣid ü felek’ şeklinde okunması gereklidir. Dipnota ihtiyaç yoktur. Ayrıca *müṣteri*, ‘utārid, debīr’ kelimelerinin ilk harflerinin, yıldız adı oldukları için, büyük harfle yazılmalı gerekir: ‘Müṣteri, ‘Utārid, Debīr’.

i) 79a/6a’dı *bulamazsan* şeklinde okunan kelime, şart çekiminde iyelik kaynaklı ekler kullanıldığı için ‘bulamaz sen’ şeklinde düzeltilmelidir.

i) 58a/4a'da

Yédi deryā yédi müşhaf yédi gög ü yédi yir
 şeklinde okunan misra,

'Yidi deryā-y-idi Muşhaf yidi gök ü yidi yir'
 şeklinde okumalıdır.

j) Metin okunurken yapılan diğer yanlışları ve bunların doğru okunuşlarını söyle bir tablo ile gösterebiliriz:

<u>Sayfa/Varak Nu</u>	<u>Okunan şekil</u>	<u>Doğrusu</u>
55 / 2b/2a	deñ	denk
55 / 4a/12a	qabasını	ķabāsını
56 / 4b/2a	derkidür	deriñdür
56 / 5b/8a	kelimdür	kelimüm dir
57 / 6b/18b	^c add	^c azz
57 / 6b/18b	tevhid içün	tevhidi-çün
57 / 7a/2a	keyfiyet	keyfiyyet
57 / 8a/10a	rükni şerî ^c at	rükn-i şerî ^c at
58 / 9a/5b	denk	deng
58 / 9a/6a	^c aķlı'remez	^c aķl iremez
58 / 9b/8b	^c azm ramîm	^c azm-i remîm
58 / 9b/10a	dünü gün	dün ü gün
59 / 10b/3	ufq-ı ġaybîden	ufuk-ı ġaybdan
59 / 10b/8	yol	bul
60 / 11a/3a	ördi	urdı
60 / 11b/6b	Yevm-i cezâda k'oldı size vâr-ı Muştafâ	Yevm-i cezâda ki oldı sezâ-vâr Muştafâ
60 / 11b/1a	menba ^c ı şefâ ^c at	menba ^c -ı şefâ ^c at
61 / 12b/8a	Āl-i o	āl-i ü
61 / 13a/4a	levlâk levlâk	levlâke levlâk
61 / 13b/6b	saqq	şak
64 / 16b/8a	ehl-i irk	ehl-i şirk
64 / 16b/9a	na ^c leyni	na ^c lini
64 / 16b/9b	Ol idi ser-i tâc melek	Oldı ser-i tâc-ı melek
65 / 18a/6b	çün ü çerâ	çün u çerâ (çirâ)

66 / 20a/24b	cemi ^c ālemüñ	cemi ^c -i ālemüñ
67 / 21a/3b	dā ^c vü devā	dā ^c ü devā
68 / 21a/5a	dürreyn-i ezhereyni	dürreyni ezhereyni
68 / 21b/9b	ḥatm-ı enbiyā	ḥatm-enbiyā
69 / 22b/6a	cüzv ü kül	cüz ^c ü kül
72 / 26b/4a	pāk idüñ	pāk idük
73 / 28a/2a	feleküñ	felegüñ
73 / 28a/4a	ǵaşş	ǵaş[y]
73 / 28a/6a	neçün dur	n’icündür
76 / 35b/2b	yessere’llāh	yessera’llāh
77 / 37b/7a	rīsimān-ı şacıñuñ ḥalklarında bu gönül	rīsimānı şacıñuñ ḥalklarında bu gönül
77 / 37b/11a	zülf-i çevgān ile	zülf çevgān-ila
77 / 39b/1a	odile	odıyla
81 / 44b/5a	qadüñ	ḳaddüñ
81 / 44b/6a	vaqtı gül	vakt-i gül
82 / 47b/5a	ḥacc u ḥomre	ḥacc u ḥumre
84 / 51a/1b	qayurmazuz	ķayırmazuz
89 / 58b/1a	zülfine	zülf yine
89 / 59a/4b	raqıbı kāfir	raķib-i kāfir
93 / 69a/4a	dilimden	dilümden
94 / 69a/2b	işitdüñ	işitdük
94 / 69b/3b	pehlevān idi	pehlevānı-dı
95 / 71a/1b	kākül-i miskin	kākül-i müşğān
96 / 72b/4b	sehī қad	sehī-қad
96 / 73a/5b	fikendedür	figendedür
97 / 74a/3a	la ^c l-i lebüñe	la ^c l ü lebüñe
99 / 76a/12b	ıssıdur	issidür
99 / 76a/13a	qosmaǵıl	koşmaǵıl
100 / 76b/3a	peymāne	peymāne-i
100 / 76b/3b	ratabdur	rutabdur
101 / 78a/3	derdlü oldum vü dermān isterem	derdlü oldum u dermān isterem

102 / 78b/5a	kendüni	kendüyi
103 / 80a/3b	vaşlete	vuşlata
103 / 80b/7a	merhametüñle	rahmetüñle
104 / 82a/1a	gül zârını	gül-zârını
105 / 82b/6a	Mü'mindür	mü'mindür

II. Orhan Yavuz, *Kansu Gavrî'nin Türkçe Dîvâni (Metin-Inceleme-Tıpkıbasım)*, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Yayınları: 2, Konya, 2002, 282 + [93]= 376 s.

Eserin “Giriş” kısmında Memlûk tarihinden, Mısır’da Türkçenin durumu ve devrelerinden, Memlûk sarayı etrafında bir edebî çevrenin oluşması ve Anadolu Türkçesinin kullanımından bahsedilmekte, Türk dünyasındaki şair hükümdarlar üzerinde durulmakta, Kansu Gavrî’nin hayatı, eserleri, şiirlerindeki şekil ve muhteva ele alınmaktadır. Ardından kapsamlı bir bibliyografya verilmiştir. Metin oluşturulurken Gavrî’nin kendi dîvânında yer alan şiirlerinin yanı sıra, Hikâyât-ı Ashâb-ı Kehf’teki şiirler (Buradaki şiirler, muhtemelen Ahmed Gavrî adlı başka bir şaririndir. bk. s. 48-49), Kitâb Ukûdü'l-Cevheriyeye’deki murabbâ, El-Kasâidü'r-Rabbâniyye ve'l-Muvaşşahatü's-Sultâniyyet'i'l-Gavriyye’deki şiirleri ve Arapça Dîvâni’nda bulunan gazeline de yer verilmiştir.

Metnin dil özellikleri “Ses Bilgisi” ve “Şekil Bilgisi” olmak üzere iki bölüm halinde incelenmiştir. Birinci bölümde ünlüler *Ünlü Değismeleri*, *Ünlü Uyumu*, *Ünlü Dişmesi*, *Kelime Birleşmeleri*; ünsüzler ise *Ünsüz Değismeleri*, *Ünsüz Benzesmesi*, *Göçüşme*, *Ünsüz Türemesi*, *Ünsüz Düşmesi*, *Hece Düşmesi* başlıkları altında ele alınmıştır.

İncelemenin ikinci bölümünde ise *İsim*, *Zamir*, *Sifat*, *Zarf*, *Edat*, *Fîil* konuları geniş olarak yer almıştır. Kitabın sonuna metnin tıpkıbasımı konulmuştur.

Yayınla ilgili tespit ettiğimiz eksiklikler, ana hatlarıyla gösterilmiş, daha çok transkripsiyonlu metin üzerinde durulmuştur:

I. Bir dil çalışması olan bu yayına da sözlük veya gramatikal dizin eklenmelidir.

II. Hem tıpkıbasımda, hem de metin kısmında 14b-15b varakları (18 dize) eksiktir. Bu eksikliğin giderilmesi gereklidir.

III. Metin okunurken yapılan yanlışları şu şekilde maddelendirebiliriz:

1) Vezin ve anlam ile ilgili yanlışlar:

- a) 24a/3'teki *arduñcadur* kelimesi anlam gereği ‘arduñca dur’ şeklinde yazılmalıdır.
- b) 54a/8'deki *ceng* kelimesi anlam gereği ‘çeng’ şeklinde okunmalıdır.
- c) 67b/7'de *budur ki* şeklinde yazılan ibarede ‘ki’ ye gerek yoktur.
- d) 70a/4'te yazma metinde ‘gözdür’ şeklinde yazılan kelime vezin ve anlam gereği *gözidür* şeklinde okunarak metin tamiri yapılmış; ancak dipnot düşülmemiştir.
- e) 90a/5'te *vech var* şeklinde yazılan ibarede, anlam gereği ‘vech-vār’ şeklinde yazılmalıdır.

2) 57a/9'da *Süre-i Seb^c a'l-meşānī* ibaresi ile Fatiha suresindeki yedi ayete işaret edilmektedir. Ancak Yavuz'un bununla ilgili bir dipnotu yoktur.

3) 62a/2'de “Şeyhî fermâyed” başlıklı şiir, Gavrî'ye ait olduğu için Orhan Yavuz tashih yaparak, bu ibareyi “Gavrî fermâyed” olarak düzeltmiş, ancak dipnot düşmemiştir.

4) 139. sayfadan itibaren 87a/1-92a/9 varakları arasında “la^cl” redifli bir manzume mevcuttur. Baştan ve sondan eksik olan bu manzumeyi Yavuz, 86b'nin sonunda bulunan “*Gavrî fermâyed^c azze nasruhu*” ibaresine dayanarak metne dahil etmiştir. Ancak arada eksik varaklar olduğu için bu baştan ve sondan eksik manzume Gavrî'ye ait olmayı bilir.

5) İmlâ ile ilgili yapılan yanlışlar:

- a) 75a/2-3'teki *müşteri* ve *debîr* şeklinde yazılan yıldız adları büyük harfle ‘Müşteri’ ve ‘Debir’ şeklinde yazılmalıdır.
- b) 61b/5'teki *görcigez* şeklinde okunan kelime, vezin ve imlâ gereği ‘göricegez’ şeklinde okunmalıdır.
- c) Metnin okunuşıyla ilgili diğer yanlışları ve bunların doğru şekillerini şöyle bir tabloda gösterebiliriz:

<u>Sayfa / Varak Nu</u>	<u>Okunan şekil</u>	<u>Doğrusu</u>
71 / 2b/3	deng	denk
71 / 4a/3	Şıddık u ^c Ömer'dür	Şıddık ü hem ^c Ömer'dür
75 / 8b/1	farż-ila farziyla	
83 / 17b/2	^c ulüm	żalūm
91 / 27a/3	nedür	neden
91 / 27b/2	sünbül-i tersâya ban	sünbül-i ter sâye-bān
101 / 38b/6	odi-la	odıyla
113 / 53b/9	şānuhu	şānehū

117 / 59b/8	^c ārīż-ı bāğındadur	^c ārīżı bāğındadur
120 / 62b/5	bel ki	belki
124 / 67b/2	şan ^c at-ı sultān	san ^c at-ı Selmān
126 / 70a/1	kākül-i müşgīn	kākül-i müşgīn
131 / 75a/7	nev-cevān	nev-cüvān
139 / 88b/3	bihis̄t-i sarāyinuñ	bihis̄t sarāyinuñ

Bütün bu tespitlerimize dayanarak, iki yayının da Türk edebiyatına faydalı olduğunu belirtmek gerekir. Özellikle bu çalışmalarlardan birinin dil, birinin edebiyat sahasında yapılmış olması, Gavrî Dîvâni üzerindeki çalışmanın her iki yönden bazı hataları olmasına rağmen, Türk dili ve edebiyatı açısından bir kazanç olduğu kanaatindeyiz. Metinler üzerinde hem dil, hem edebiyat çalışması yapıldığı için Gavrî dîvâni bu konuda şanslıdır. Her iki yayının da araştırmacıların hizmetine sunulması, Türk kültürü için ayrı bir kazanç olmuştur.

Kaynaklar

YALÇIN, Mehmet, *The Dîvân of Qânsûh Al-Ghûrî*, İstanbul, 2002.

YAVUZ, Orhan, *Kansu Gavrî'nin Türkçe Dîvânu (Metin-Inceleme-Tipkibasım)*, Konya, 2002.